

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 29/11
20.04.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Д, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 291/11 од 06.04.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 291/11 од 06.04.2011. године, као основан, и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године у корист окривљеног Ж.Д. повређен закон – одредба члана 369. тачка 4. ЗКП у вези чл. 56. и 57. Кривичног законика.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 209/10 од 27.10.2010. године окривљени Ж.Д. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног Ж.Д. и преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о казни тако што је окривљени због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од једне године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена. Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези чл. 56. и 57. став 2. КЗ, са предлогом да се захтев усвоји и утврди да је другостепеном пресудом у корист окривљеног повређен закон из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 57. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Ж.Д. и браниоца окривљеног, адвоката Љ.Т, на којој је размотрио списе предмета заједно са наведеном правноснажном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости указује да је правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године донета уз учињену повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези чл. 56. и 57. став 2. Кривичног законика, јер је другостепени суд одлучујући о казни прекорачио овлашћења која има по закону и то у

корист окривљеног Ж.Д.

Наиме, из списка предмета произлази да је окривљени Ж.Д. првостепеном пресудом Вишег суда у Зрењанину К 209/10 од 27.10.2010. године оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, која пресуда је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године тако што је овај окривљени за кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Како је одредбом члана 246. став 1. Кривичног законика за предметно кривично дело прописана казна затвора у трајању од 3 до 12 година, која казна се у смислу члана 57. став 2. КЗ, не може ублажити испод посебног законом прописаног минимума од 3 године, то је другостепени суд тиме што је пресудом Кж1 5812/10 од 19.01.2011. године преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног за предметно кривично дело осудио на казну затвора у трајању од једне године, која је испод границе прописане законом, поступио супротно одредби члана 57. став 2. КЗ и на тај начин одлуком о казни прекорачио овлашћења која има по закону, учинивши у корист окривљеног повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. у вези чл. 56. и 57. став 2. КЗ.

С обзиром да је у овом случају захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева само утврдио повреду закона у корист окривљеног недирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.